ljena od Jeruzalema. 14 Pogovarjala
sta se o vsem tem, kar se je zgodilo.
15 In medtem ko sta se pogovarjala in
razpravljala, se jima je približal sam
Jezus in hodil z njima. 16 Njune oči pa
so bile zastrte,[a] da ga nista spoznala.
17 Rekel jima je: »O kakšnih rečeh se
pogovarjata med potjo?« Žalostna
sta obstala[b] 18 in eden izmed njiju, ki
mu je bilo ime Kleopa, mu je odgovo-
ril: »Si ti edini tujec v Jeruzalemu, ki ne
ve, kaj se je tam zgodilo te dni?« 19 »Kaj
neki?« je rekel. Dejala sta: »Kar se je
zgodilo z Jezusom Nazarečanom,[c] ki
je bil prerok, mogočen v dejanju in
besedi pred Bogom in vsem ljudst-
vom; 20 kako so ga naši véliki duhov-
niki in poglavarji izročili v smrtno
obsodbo in ga križali. 21 Mi pa smo
upali, da je on tisti, ki bo odkupil Iz-
rael. Vrh vsega pa je danes že tretji
dan, odkar se je to zgodilo. 22 Vsi iz
sebe smo tudi zaradi nekaterih žena
iz naših vrst. Ko so bile zgodaj zjutraj
pri grobu 23 in niso našle njegovega
telesa, so se vrnile in pripovedovale,
da so imele celó videnje angelov, ki so
dejali, da živi. 24 Nekateri izmed na-
ših so šli h grobu in so našli vse takó,
kakor so pripovedovale žene, njega
pa niso videli.« 25 In on jima je rekel: »O
nespametna in počasna v srcu za ve-
rovanje vsega, kar so povedali prero-
ki! 26 Mar ni bilo potrebno, da je Me-
sija[č] to pretrpel in šel v svojo slavo?«
27 Tedaj je začel z Mojzesom in vse-
mi preroki ter jima razlagal, kar je
napisano o njem v vseh Pismih.
28 Medtem so se približali vasi, ka-
mor so bili namenjeni. On pa se je
delal, kakor da gre dalje. 29 Silila sta
ga in govorila: »Ostani z nama, kajti
proti večeru gre in dan se je že nag-
nil.« In vstopil je, da bi ostal pri njiju.
30 Ko je sédel z njima za mizo, je vzel
kruh, blagoslovil, ga razlomil in jima
ga dal. 31 Tedaj so se jima odprle oči
in sta ga spoznala. On pa je izginil
izpred njiju. 32 In rekla sta drug dru-
gemu: »Ali ni najino srce gorelo v na-
ju,[d] ko nama je po poti govoril in odpi-
ral Pisma?« 33 Še tisto uro sta vstala
in se vrnila v Jeruzalem ter našla zbra-
ne enajstere in tiste, ki so bili z njimi.
34 Govorili so, da je bil Gospod resnič-
no obujen in se prikazal Simonu. 35 Tu-
di ona dva sta pripovedovala, kaj se
je zgodilo na poti in kako sta ga pre-
poznala po lomljenju kruha.

Jezus se prikaže učencem

(Mt 28,16–20; Mr 16,14–18;
Jn 20,19–23; Apd 1,6–8)

36 Ko so se oni pogovarjali o tem, je
sam stopil mednje in jim rekel: »Mir
vam bodi!«[e] 37 Vznemirili so se in ob-
šel jih je strah. Mislili so, da vidijo du-
ha. 38 Dejal jim je: »Kaj ste preplašeni
in zakaj se vam v srcu oglašajo dvo-
mi?[f] 39 Poglejte moje roke in moje
noge, da sem jaz sam. Potipljite me
in poglejte, kajti duh nima mesa in
kosti, kakor vidite, da jih imam jaz.«
40 Ko je to rekel, jim je pokazal roke
in noge.[g] 41 Ker pa od veselja še niso
verjeli in so se čudili, jim je rekel:
»Imate tukaj kakšno jed?« 42 Ponudili
so mu kos pečene ribe.[h] 43 Vzel jo je
in jo vpričo njih pojedel.
44 Nato jim je rekel: »To so besede,
ki sem vam jih povedal, ko sem bil
še pri vas: Mora se izpolniti vse, kar
je pisano o meni v Mojzesovi posta-
vi, prerokih in psalmih.« 45 Tedaj jim
je odprl um, da so doumeli Pisma.

[a] Db. *zadržane.* [b] Različica *In zakaj sta potrta?* [c] Različica *nazircem.* [č] Ali *Kristus.* [d] *v naju:* manjka v nekaterih rkp. [e] Nekateri rkp. dodajajo *Jaz sem, ne bojte se.* [f] Ali *misli.* [g] Vrstica manjka v nekaterih rkp. [h] Nekateri rkp. dodajajo *in sat medu.*